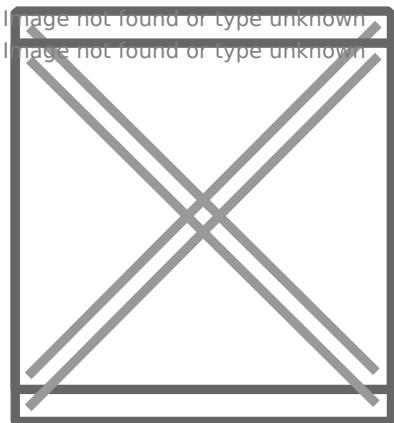

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გოცირიძე ნიკოლოზ (ნიკო) სიმონის ძე

ნ. ს. გოცირიძე
ნ. ს. გოცირიძე გეურქა გ.
ანტონოვის "მზის
დაბნელება
საქართველოში".

გოცირიძე ნიკოლოზ (ნიკო) სიმონის ძე (16. II. 1872, თბილისი, – 30. VII. 1949, იქვე), მსახიობი. საქართვ. სახ. არტისტი (1924). ეს წოდება მიენიჭა ერთ-ერთ პირველს ვ. აბაშიძისა და ვ. სარაჯიშვილის შემდეგ. 1893-1921 მუშაობდა მღებავად რკინიგზის დეპოში (თბილისი), იმავდროულად

მოღვაწეობდა ავტალის აუდიტორიაში, შემდეგ – თბილ. სახალხო სახლში. 1921 მიიწვიეს შოთა რუსთაველის სახ. თეატრში, 1930 – კ. მარჯანიშვილის სახ. თეატრში. გ. იყო

ქართ. თეატრის თვალსაჩინო მოღვაწე. გამოირჩეოდა დიდი კომედიური ნიჭით, სცენური მომხიბვლელობით. განსაკუთრებით გაითქვა სახელი ვაჭარ-ხელოსანთა ტიპების განსახიერებით. მნიშვნელოვანი როლები: აკოფა, მაზუთიანი (ა. ცაგარლის „ხანუმა“, „ციმბირელი“), გეურქა (გ. ანტონოვის „მზის დაბნელება საქართველოში“), არშაკი (ნ. შიუკაშვილის „ამერიკელი ძია“), გიქო, გიშმოზე (გ. სუნდუკიანის „პეპო“, „დაქცეული ოჯახი“), ოსიპი (ნ. გოგოლის „რევიზორი“), კოსტილევი (მ. გორკის „ფსკერზე“), პოლონიუსი (უ. შექსპირის „პამლეტი“), უურდენი, ორგონი (მოღიერის „გააზნაურებული

მდაბიო", „ტარტიუფი") და სხვ. მიღებული აქვს სახელმწიფო ჭილადოები.

თხზ.: მოგონებანი, თბ., 1949.

ლიტ.: ბ უ ხ ი კ ა შ ვ ი ლ ი გ ., ნიკო გოცირიძე, თბ., 1972; გ რ ი შ ა შ ვ ი ლ ი ი ., ნიკო გოცირიძე, ტფ., 1934.

გ. ბუნიკაშვილი
